

vonnis

IN NAAM VAN DE

NG

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Civiel recht

Zittingsplaats Utrecht

Zaaknummer: C/16/575821 / HA ZA 24-279

Vonnis van 13 november 2024

in de zaak van

UITVAARTVERZORGING VAN TELLINGEN B.V.,

te Zeist,

eisende partij,

hierna te noemen: Van Tellingen,

advocaten: mr. E.J.C. van Gelderen en mr. A. Hosseini,

tegen

[VERWEERDER]

te [woonplaats],

gedaagde partij, hierna te noemen:

advocaat: mr. D.L.A. van Voskuilen.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 14 mei 2024 met producties
- de conclusie van antwoord van 17 juli 2024 met producties.

1.2. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 19 september 2024.

Namens

Van Tellingen was aanwezig de heer [REDACTED] (statutair bestuurder), met zijn dochter [REDACTED]

[REDACTED]. Aanwezig was ook de heer [verweerder] (handelend als [onderneming X]). Mr.

E.J.C. van Gelderen en mr. A. Hosseini hebben spreek aantekeningen overgelegd

namens Van Tellingen. Namens [verweerder] heeft mr. D.L.A. van Voskuilen hetzelfde

gedaan. De griffier heeft aantekeningen gemaakt van wat er tijdens de zitting is

besproken. Ten slotte is bepaald dat een vonnis zal worden uitgesproken.

2. De kern van de zaak

2.1. Partijen zijn allebei actief in de uitvaartbranche en gevestigd in Zeist. De

onderneming Van Tellingen was vroeger eigendom van [verweerder] maar die heeft de

onderneming (inclusief de handelsnaam) in 2010 verkocht. In 2018 is hij opnieuw een eigen

(eenmans)zaak begonnen onder de naam [onderneming X]. Naar aanleiding van gebruik door

[onderneming X] van de naam van [verweerder] in bedrijfsmatige uitingen

hebben partijen in 2023 een vaststellingsovereenkomst (hierna: de Overeenkomst) gesloten, waarin [verweerder] zich heeft verbonden om geen inbreuk te zullen maken op de handelsnaamrechten van Van Tellingen op straffe van boete.

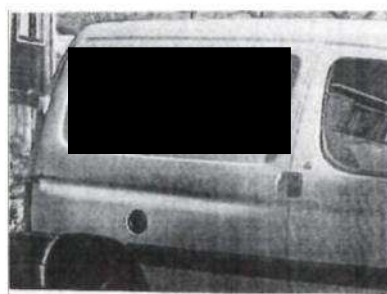
2.2. Volgens Van Tellingen heeft [verweerder] sindsdien de naam van [verweerder] toch weer gebruikt — in advertenties, op zijn bedrijfswagen, in een domeinnaam en op zijn website — op manieren die in strijd zijn met de Overeenkomst en moet hij daarom in totaal € 68.500,00 aan boetes betalen. Maar [verweerder] stelt dat hij de naam van [verweerder] alleen als persoonsnaam heeft gebruikt en dus geen inbreuk heeft gemaakt. Het gelijk ligt grotendeels bij Van Tellingen. Haar vordering tot betaling van boetes wordt gedeeltelijk toegewezen, net als haar gevorderde gebruiksverbod.

3. De beoordeling

3.1. De rechtbank stelt voorop dat het gebruik door [verweerder] van de naam van [verweerder] als persoonsnaam is toegestaan. Anders gezegd: [naam verweerder] moet zichzelf [naam verweerder] kunnen noemen. Maar feit is wel dat hij de onderneming Van Tellingen destijds heeft verkocht (aan de voorganger van de huidige eigenaar van Van Tellingen), inclusief de handelsnaam waarin zijn achternaam is opgenomen (en de aan die handelsnaam verbonden goodwill). Daarmee is de band tussen [verweerder] en de naam van de onderneming Van Tellingen doorgeknipt en is alleen die onderneming nog gerechtigd tot gebruik van de naam Van Tellingen als handelsnaam. In zo'n geval moet de verkopende privépersoon, [verweerder], in het vervolg terughoudend zijn in het gebruik van zijn naam in een commerciële context, helemaal wanneer hij vervolgens zelf weer actief wordt in dezelfde branche in hetzelfde vestigingsgebied.

3.2. In de Overeenkomst heeft [verweerder] verklaard geen handelingen te zullen verrichten die inbreuk maken op de handelsnaamrechten (en/of merkrechten) van Van Tellingen. Dat betekent dat hij geen gebruik mag maken van de naam van [verweerder] als handelsnaam. Daarbij gaat het erom dat de naam op zo'n manier wordt gebruikt dat bij het publiek de indruk wordt gewekt dat de onderneming van [verweerder] (mede) onder de naam Van Tellingen in het handelsverkeer optreedt.

3.3. Van Tellingen klaagt in deze procedure over vier specifieke gevallen van gebruik door [verweerder] van de naam van [verweerder] die dateren van na het sluiten van de Overeenkomst, waaronder de twee hieronder afgebeelde uitingen.

De advertentie

3.4. Het gebruik van de naam Van Tellingen in de advertentie kwalificeert als inbreuk op de handelsnaamrechten van Van Tellingen, want dit gebruik kan niet enkel als gebruik als achternaam ter identificatie van de persoon van [verweerder] worden opgevat. De advertentie is duidelijk ter promotie van de onderneming van [verweerder]. Er wordt gesteld: "[naam verweerder] (...) maakt gebruik van de dienstverlening van [onderneming Y]." Dit beschrijft een ondernemingsactiviteit. Bovendien wordt in deze commerciële uiting de naam van [verweerder] gebruikt in de domeinnamen van de daarin opgenomen websites en emailadressen: [redacted] en [redacted]. Dit betreft in beide gevallen gebruik als handelsnaam.

De bedrijfswagen

3.5. Ook het gebruik op de bedrijfswagen, zoals hierboven afgebeeld, maakt inbreuk op de handelsnaamrechten van Van Tellingen. Het gebruik van de naam [Onderneming X] met direct daaronder [naam verweerder] kan bij het publiek de indruk wekken dat de volledige naam van de onderneming [onderneming X] [naam verweerder] is, eens te meer nu het eerste deel [onderneming X] van beschrijvende aard is voor het verzorgingsgebied en de aangeboden diensten.

3.6. Na sommatie door Van Tellingen heeft [verweerder] de belettering op de bedrijfswagen aangepast door tussen [onderneming X] en [naam verweerder] een extra tekstregel op te nemen met de toevoeging "Contactpersoon:". Ter zitting heeft Van Tellingen zich op het standpunt gesteld dat ook na deze aanpassing sprake is van gebruik van [naam verweerder] als handelsnaam, terwijl zij bij dagvaarding nog had aangegeven dat het gebruik als handelsnaam mede volgde uit het ontbreken van een vermelding dat het om een contactpersoon zou gaan. De rechtbank meent dat in deze aangepaste uiting het publiek het gebruik van de naam [verweerder] zal opvatten als een verwijzing naar de persoonsnaam en niet als (onderdeel van de) handelsnaam.

De domeinnaam

3.7. Los van de vermelding in de advertentie is de domeinnaam ook daadwerkelijk actief gebruikt. De domeinnaam werd enige tijd doorgelinkt naar de website [redacted] waarop [onderneming X] zijn diensten aanbiedt. Het bedrijfsmatig gebruik op internet van een domeinnaam kan het voeren van een handelsnaam opleveren. Het is goed mogelijk dat hiervan in dit geval sprake is geweest. Maar Van Tellingen heeft niet verder concreet onderbouwd (beschreven of geïllustreerd) hoe dit bedrijfsmatig gebruik er in de praktijk uit heeft gezien. Het gebruik van de naam van [verweerder] in een actieve domeinnaam kan kwalificeren als gebruik als handelsnaam dat inbreuk maakt op de rechten van Van Tellingen. Maar als een domeinnaam alleen wordt gebruikt om door te linken naar een andere website levert dit enkele feit als zodanig nog geen gebruik op als handelsnaam. Wel kan sprake zijn van onrechtmatig handelen indien bij het publiek verwarring wordt gewekt.' Mede gezien de band in het verleden tussen [verweerder] en de naam van de onderneming Van Tellingen is verwarringsgevaar aannemelijk. Maar Van Tellingen heeft haar vordering niet gebaseerd op onrechtmatige

daad, zoals zij ook ter zitting heeft bevestigd. Wel op schending van de Overeenkomst, maar daarvan kan alleen sprake zijn als ook (aantoonbaar) sprake is van handelsnaam inbreuk. En daarvoor is (tegenover de betwisting door [verweerder]) onvoldoende gesteld.

De website

3.8. Van Tellingen heeft ten slotte nog geklaagd over het gebruik van de naam van [verweerder] op de website van [onderneming X]. Maar dit betreft gebruik van de naam ter aanduiding van de persoon [verweerder] op de 'Over ons' subpagina van de website die op de 'Home' pagina bovenaan (evenals op de subpagina's onderaan) duidelijk [onderneming X] vermeldt als (enige) handelsnaam van de onderneming.

Handelsnaaminbreuk: verbod toewijsbaar

3.9. Het hierboven beschreven gebruik door [verweerder] van de naam Van Tellingen als handelsnaam levert gevaar voor verwarring op met de onderneming van Van Tellingen. Beide partijen zijn in dezelfde plaats gevestigd, bieden dezelfde dienstverlening aan, zijn actief in dezelfde regio en adverteren in dezelfde lokale krant. Bovendien is [verweerder] in het verleden eigenaar geweest en ook daarna nog in dienst geweest van Van Tellingen. Ter zitting heeft Van Tellingen bovendien concrete voorbeelden gegeven van door haar daadwerkelijk ervaren gevallen van verwarring, die niet of onvoldoende gemotiveerd door [verweerder] zijn betwist.

3.10. Het verwarringwekkende gebruik van de naam van Tellingen door [verweerder] in de advertentie en op de bedrijfswagen (zoals hierboven beschreven onder 3.4 en 3.5) kwalificeert als inbreuk op de handelsnaamrechten van Van Tellingen. •

3.11. Het gevorderde verbod om gebruik te maken van de naam 'Van Tellingen' als handelsnaam zal daarom worden toegewezen, althans voor zover dit gebruik de huidige onderneming en/of dienstverlening van [verweerder] betreft, aangezien daardoor verwarring met Van Tellingen te duchten is.

Schending van de Overeenkomst, dus [verweerder] moet boetes betalen

3.12. Omdat [verweerder] met de genoemde handelingen inbreuk heeft gemaakt op de handelsnaamrechten van Van Tellingen, heeft hij daarmee ook in strijd gehandeld met zijn verplichtingen onder de Overeenkomst. De door Van Tellingen gevorderde betaling van contractuele boetes is daarom - gedeeltelijk - toewijsbaar.

3.13. Op grond van artikel 2 van de Overeenkomst is [verweerder] een onmiddellijk opeisbare boete verschuldigd aan Van Tellingen van € 1.000,00 per schending en € 500,00 voor iedere dag dat die schending voortduurt. Volgens de rechtbank moet deze bepaling redelijkerwijs zo worden begrepen dat met "iedere dag" wordt bedoeld: "iedere dag volgend op de dag waarop de schending is begonnen.

3.14. Van Tellingen heeft onbetwist gesteld dat (i) de advertentie is gebruikt in de periode van 22 februari 2023 tot en met 17 maart 2023 en (ii) de bestickering van de bedrijfswagen (voor aanpassing) is gebruikt in de periode van 22 februari 2023 tot en met 7 april 2023.

3.15. [Verweerder] heeft hiertegen als verweer aangevoerd dat aanspraak wordt gemaakt op boetes over de periode februari tot en met maart/april 2023, terwijl partijen tot en met juli hebben gecorrespondeerd over de vraag of in de genoemde gevallen van gebruik wel of geen sprake is van inbreuk en daarmee schending van de Overeenkomst. Maar nu de schendingen in die genoemde periodes in dit vonnis als vaststaand worden aangenomen, zijn boetes daarmee in principe opeisbaar. Want daaraan heeft [verweerder] zich bij het ondertekenen van de Overeenkomst gecommitteerd.

3.16. Voor de advertentie is sprake geweest van een schendingsduur van 24 dagen en dus een toewijsbaar boetebedrag van € 12.500,00.

3.17. Voor de bedrijfswagen ligt dit anders. Want in de gevoerde correspondentie' na de sommatie van 17 maart 2023 heeft [verweerder] onbetwist gesteld dat de bedrijfswagen met de betreffende belettering al 3 jaar zo rondreed en er door Van Tellingen nooit eerder een opmerking over gemaakt is. Indien de auto al (lang) zo rondreed ten tijde van het sluiten van de Overeenkomst, waarin bovendien expliciet is opgenomen dat het gebruik enkel als achternaam is toegestaan, acht de rechtbank het begrijpelijk dat [verweerder] meende dat sprake was van gebruik op de bedrijfswagen als eigen naam (want bedoeld als contactpersoon bij het telefoonnummer) en ervan uitging dat Van Tellingen dit gebruik niet als een schending van de Overeenkomst beschouwde. Per e-mail van 31 maart 2023 heeft Van Tellingen aan [verweerder] nader toegelicht dat en waarom de uiting wel degelijk als een schending van de Overeenkomst kwalificeert. Tegen deze achtergrond oordeelt de rechtbank dat de bestickering van de bedrijfswagen (voor aanpassing) tussen partijen als schending onder de Overeenkomst vaststaat van 31 maart 2023 tot en met 7 april 2023 en daarmee een boetebedrag van € 4.500,00 toewijsbaar is.

3.18. In totaal zal de rechtbank daarom een boetebedrag van € 17.000,00 toewijzen. Dat de omzet van [verweerder] niet in verhouding zou staan tot de gevorderde boetes, zoals hij beweert, maakt dit niet anders. Voor zover die volgens [verweerder] beperkte omzet — naar eigen zeggen verzorgt men maar 7 tot 10 uitvaarten per jaar — een verzoek tot matiging betreft, ziet de rechtbank geen aanleiding dit te honoreren. [verweerder] heeft immers willens en wetens de Overeenkomst met de boeteclausule getekend en er is geen sprake van sindsdien gewijzigde relevante omstandigheden.

3.19. Ten slotte heeft [verweerder] nog aangevoerd dat door het tijdsverloop tussen de laatste correspondentie tussen partijen in juli 2023 en de dagvaarding in mei 2024 bij hem de indruk is gewekt dat Van Tellingen had ingestemd met de doorgevoerde wijzigingen. Maar dat staat los van de schendingen vóór die wijzigingen. Voor zover dit zou moeten worden opgevat als een beroep op rechtsverwerking gaat de rechtbank daaraan voorbij. Want die laatste correspondentie betreft een drietal e-mails van Van Tellingen waarin zij juist bevestigt aanspraak te hebben op de boetes maar een lager schikkingsbedrag voorstelt om de zaak af te doen en aankondigt anders rechtsmaatregelen te nemen. Deze e-mails zijn door [verweerder] onbeantwoord gelaten.

Geen verklaring voor recht en geen dwangsommen

3.20. De vordering tot betaling van boetes wordt op grond van schending van de Overeenkomst toegewezen voor een bedrag van € 17.000,00. Daarmee staat vast dat [verweerder] toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van haar desbetreffende verplichtingen uit hoofde van de Overeenkomst. Van Tellingen heeft daarmee geen zelfstandig belang meer bij de gevorderde verklaring voor recht, zodat de rechtbank deze zal afwijzen.

3.21. Van Tellingen heeft ook gevorderd om het op te leggen verbod op handelsnaam inbreuk te versterken met dwangsommen. Want volgens Van Tellingen is de boeteclausule in de Overeenkomst niet voldoende gebleken om naleving van de Overeenkomst door [verweerder] af te dwingen. Maar de rechtbank stelt vast dat die boeteclausule door middel van dit vonnis wel degelijk effectief afdwingbaar is en ziet op dit moment geen aanleiding om ten behoeve van de naleving van de Overeenkomst door [verweerder] voor de toekomst bovenop de bestaande contractuele boete ook nog een dwangsom op overtreding van het inbreukverbod op te leggen.

Buitengerechtelijke incassokosten

3.22. Van Tellingen vordert vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten. Aan de wettelijke eisen voor een vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten is voldaan. De hoogte van de vordering is getoetst aan het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke **incassokosten (hierna: het Besluit)**. **De vordering van € 1.460,00 als vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten is hoger dan het in het Besluit bepaalde tarief van € 945,00 bij een toewijsbaar bedrag van € 17.000,00 in hoofdsom. De rechtbank wijst daarom 945,00 toe.**

Proceskosten

3.23. [verweerder] is grotendeels in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van Van Tellingen worden begroot op:

- kosten van de dagvaarding		112,99
- griffierecht	€	2.889,00
- salaris advocaat		2.428,00 (2 punten x € 1.214,00)
- nakosten		178,00 (plus de verhoging zoals
		vermeld in de beslissing)
Totaal	€	<u>5.607,99</u>

3.24. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen zoals vermeld in de beslissing.

4. De beslissing

De rechtbank

4.1. verbiedt [verweerder] om gebruik te maken van de naam 'Van Tellingen' als handelsnaam (of onderdeel daarvan) voor de huidige onderneming en/of dienstverlening van [verweerder],

-
- 4.2. veroordeelt [verweerder] om aan Van Tellingen te betalen een bedrag van € 17.000,00, te voldoen binnen tien dagen na betekening van dit vonnis,
- 4.3. veroordeelt [verweerder] om aan Van Tellingen te betalen een bedrag van € 945,00 als vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten,
- 4.4. veroordeelt [verweerder] in de proceskosten van € 5.607,99, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met € 92,00 plus de kosten van betekening als [verweerder] niet tijdig aan deze veroordeling voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,
- 4.5. veroordeelt [verweerder] tot betaling van de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de proceskosten als deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving zijn betaald,
- 4.6. verklaart dit vonnis wat betreft de onder 4.1 tot en met 4.5 genoemde beslissingen uitvoerbaar bij voorraad,
- 4.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door m r. S .R. Hagen en in het openbaar uitgesproken op 13 november 2024.

VOO/mr...rt

1

24

De griffier van de rechtbank
Midden- en Noord-Nederland

